

Něco k obědu, něco k večeři (Král Krysa)

Bokomara

Rozbitá váza dá se vždycky nějak slepit
a každá kostka ledu jednou roztaje
i každá kocovina dá se něčím přepít
kolik chceš cukru můžeš vhodit do čaje
můžeš se odevzdat dnům tak jak volně plynou
nebo si prohlížet celou noc pod peřinou
v herbáři usušené lístky z tramvaje

Můžeš si lepit náplast kde tě bota tlačí
a stavět barikádu z židlí u dveří
nakonec stejně přijdeš na to že ti stačí
jen něco k obědu a něco k večeři

Každý den potkáváš se u jednoho stolu
chystáš se k rozletu a pak se ukáže
že jako zip jezdíš jen nahoru a dolů
že dávno zapadl jsi přesně do drážek
budík řve každé ráno do práce a klusem
ať stihneš v automatu dát si vodku s džusem
abys měl do života špetku kuráže

Polykáš útržky vět a možná jsi radši
že těm tvým moudrým pravdám nikdo nevěří
naoko bráníš se si přiznat že ti stačí
jen něco k obědu
a něco k večeři

Naposled v osmé třídě choval jsi se vzpurně
že každý strůjcem svého štěstí přece je
od těch dob párkrát skončil tvůj hlas v něčí urně
pak jsi šel domů a dál se nic neděje
tvůj vlak si drncá všichni kolem někam jedou
ty jsi na cestách ty cesty ale vedou
jenom tam kde jsou položené koleje

Ještě je naděje škoda že nejsem mladší
říkáš si já se ještě jednou předvedu
a kdyby ne tak vlastně docela mi stačí
je něco k večeři
a něco k obědu